

[Statsministeren.]

blev gennemført i juni måned i fjor, overveje at fremsætte forslag til mere varige ændringer, når der foreligger et resultat af udvalgsarbejdet vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser.

Inden for byggesektoren er forholdene i øjeblikket præget af høj aktivitet og god beskæftigelse. Påbegyndelsen af erhvervsbyggeri har været stigende, medens nedgang har kunnet spores i boligbyggeriet, og en vis afdæmpning er foretaget af det offentlige byggeri.

Byggevirksomheden vil imidlertid blive påvirket både af vanskelighederne som følge af energikrisen og af de stærke prisstigninger, der er indtruffet på forskellige byggematerialer. Udviklingen har i nogen grad forrykket de hidtidige forudsætninger for reguleringen af boligbyggeriet og for den fastprisordning, som er gældende for det statslige og statsstøttede nybyggeri. Regeringen vil derfor snarest søge tilvejebragt det fornødne beslutningsgrundlag til gennemførelse af ændringer af disse regler.

På baggrund af de udlejningsvanskeligheder, der er konstateret i det nyeste almennyttige boligbyggeri, vil regeringen i den nærmeste tid være tilbageholdende med at bevilge statsstøtte i form af rentesikring og statsgaranti for nye byggerier af denne karakter og overveje ændringer i finansieringsordningen, bl.a. med henblik på at øge det almennyttige byggeris selvfinansiering.

Ifølge lov om boligbyggeri skal bestemmelserne om støtte til kollegier tages op til revision i indeværende folketingsår. Igangsættelse af nye kollegier er i øjeblikket udsat efter reglerne om udsættelse af offentlige bygge- og anlægsarbejder, og der er inden for kollegiebyggeriet i den senere tid konstateret visse udlejningsvanskeligheder. Regeringen vil på denne baggrund foreslå revision af kollegiebyggebestemmelserne udsat til næste folketingsår.

I sidste uge forelå hovedresultaterne af perspektivplanredegørelse nr. II. Den indeholder en udførlig gennemgang af de betingelser, der må opfyldes, for at vi frem til 1977 kan opnå at få balance i vor samfundsøkonomi, så det kroniske underskud på betalingsbalancen omsider kan blive bragt ud af verden.

Ingen skal tro, at det bliver en let sag at

opnå denne balance. Tværtimod fremgår det klart, at det bliver mere og mere vanskeligt at føre økonomisk politik. Således viser de senere års erfaringer, at stigningstakten i det private forbrug vanskeligt kan holdes ret meget lavere end fremgangen i den samlede produktion. Hvis man skal skaffe plads til den stærke fremgang i erhvervenes investeringer, som er nødvendig for at få ligevægt på betalingsbalancen, må derfor de ressourcer, der skal bruges hertil, først og fremmest skaffes ved en meget stærk begrænsning i den offentlige sektors vækst samtidig med, at der må sikres en roligere udvikling i boligbyggeriet end hidtil.

Der findes i redegørelsen nogle tal for udviklingen i beskæftigelsen frem til sidste halvdel af 1980'erne, som giver et nærmest rystende billede af den udvikling, der vil komme, hvis vi ikke på helt afgørende måde griber ind over for væksten i den offentlige sektor. Man venter fra 1972 til 1987 en samlet tilgang i beskæftigelsen på 275.000 personer, men denne nettotilgang ventes at fordele sig sådan, at beskæftigelsen i erhvervene falder med 100.000 personer, medens beskæftigelsen i den offentlige sektor stiger med 375.000 personer. Til dette sidste tal må endda føjes, at der vil blive 330.000 flere voksne, som helt eller delvis modtager deres indkomst fra det offentlige i form af pension eller uddannelsesstøtte.

For en regering, der er udsprunget af et liberalt parti, er dette en udvikling, som man med drastiske midler må arbejde for at forhindre. Dette arbejde kan ikke udskydes, hverken i 5 eller 10 år. Det skal begynde med det samme. Det er nemlig også en af de konklusioner, man kan drage af redegørelsen, at en regering kan ikke nøjes med at beskæftige sig med de såkaldt kortsigtede problemer uden tanke på de langsigtede virkninger. Det er nu, der skal tages fat, hvis vi skal gøre os håb om balance i økonomien frem til 1977. Det er nu, der skal tages fat, hvis vi skal forhindre, at Danmark i 1987 bliver et samfund, hvor befolkningens flertal henter deres indkomst i statskassen. Det er nu, der skal tages fat, hvis vi skal standse den stigning i skattetrykket, som helt uundgåeligt vil følge af den nævnte voldsomme stigning inden for den offentlige sektor.

Den økonomiske politik, regeringen vil